

ADŽOKI LUGU

tlk Arne Uusjärv

teos: Mahasiddhade elulood, Sõnumitooja nr 5-7 (29-31), 1990

Adžoki nimi tähendab tõlkes laiska. Tema kodumaa oli Saliputra, tema isa oli seisuse poolest majaperemees. Oma lihavuse tõttu suutis Adžoki neljast kehaasendist[1] ainult ühte – lamavat – kasutada.

„Mida sellise pojaga peale hakata?“ arutasid vanemad ja sugulased ning viisid ta ära surnuaeda.

Kui ta surnuaial lamas, tuli sinna üks joogi. Poissi nähes hakkas joogil tast kahju. Ta tõi linnast süüa ja juua ning pakkus poisile. Kuid Adžoki ei tõusnud üles isegi söömiseks.

Joogi ütles: „Kui sa isegi söömiseks tõusta ei suuda, mida sa siis siin maailmas üldse teha võid?“

Poiss vastas: „Kuna ma midagi teha ei suuda, jätsidki vanemad mu siia maha.“

„Aga kas sa lamades dharmaga suudaksid tegelda?“

„Suudaksin küll, aga kes minusugusele dharmat õpetust annab?“ vastas poiss.

„Mina annan,“ lausus joogi ning pühendas ta Hevadžra tantraõpetusse ja andis juhised esialgseks täiustumiseks: „Kujusta oma ninaotsal asuvasse sinepiiva suurusesse elujõupunkti kokku kolm maailma.“

Poiss küsis: „Millised märgid selle peale ilmuvad?“

„Kujusta ja küll sa siis näed,“ kostis joogi.

Tema kujustaski nõndaviisi ning kaotas sinepiiva ja kolme maailma kujutlused tühjusesse, mõistis tühjuse ja mahamudra õpetust ning võis alustada tantrateed. Kui ta oli üheksa aastat kujustanud, saavutas ta mahamudra siddhi, viis täide olendite mõõtmatu sihi ja läks sellesama kehaga daakade ilma.

Selline oli guru Adžoki lugu.

---

[1] Neli kehaasendit – lamav, istuv, seisev ja liikuv.